

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

ויקהל-שקלים

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 15:30

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת ויקהל-שקלים תשפ"ד

שיבנו בה מסילת ברזל... וכשעברנו
שם, שמענו אותם צועקים לעברנו:

"אחים רחמו עלינו, אנחנו כלואים פה,
הביאו אותנו כדי לעבוד פה, ולא
נותנים לנו אוכל..."

הדבר הזה, לכלוא אנשים שיעבדו
למען פסי הרכבת, מבלי לתת להם
אוכל, זו היתה שערוריה, וכיון שכך,
משלחת נכבדה הגיעה אל שר
הכלכלה וביקשה ממנו שיתגייס
לעניין, כיון שזה לא נורמלי להביא
פועלים לעיר ולא לדאוג להם לאוכל,
לא ביקשנו שתדאגו להם לספינג' או
למטבוחה ☺ אנחנו מדברים על
מינימום.

היינו בטוחים, שהם יגדילו את האוכל
כדי שיספיק לכולם, אבל קיבלנו
תשובה שלא חלמנו שנקבל... הוא
אמר לנו: אנחנו אמרנו להם להביא רק
חמש מאות פועלים, והם הביאו אלף,

על מי אמר ר' לייב חסמן
זצ"ל שהוא כמו
חתול???

"וַיָּבֵאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבֹו וְכָל
אֲשֶׁר נִדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ" [ל'ה כ"א]

סיפר ר' אליהו לופיאן זצ"ל, המשגיח
של ישיבת "כנסת חזקיהו": על
התקופה שהיה צעיר לימים, בעיירה
"קלם" הגרמנים שלטו על כל המזון
של העיירה, והיו מחלקים את זה
בתלוישי מזון לכל התושבים, אבל
הבעיה היתה, שבישיבה היו בחורים
שהיה אסור להם להיות שם, ולכן לא
נתנו תלוישי מזון בשבילם.

הלכנו ואספנו אוכל מאנשים שנתנו
בשמחה למען הבחורים האלה.

בין המקומות שאספנו, היתה העיר
"ניישטאט", הגרמנים הביאו לעיר הזו
אלף פועלים מהעיר "ליבאו" כדי

הלחם, חצתה אותו לשתיים, וחצי שמה לנו בשק.

היינו המומים, מעשה כזה של נדבת הלב, אצל בורא עולם, שווה מיליארדים...

אמר רב אליהו לופיאן: עכשיו יש לי פירוש במה שחזו"ל אומרים: "כבד את ה' מהונך" [משלי ג' מ'] וברש"י שם, אל תקרי מהונך אלא מגרונך.

עד היום אנחנו רגילים לפרש את זה שאם מכבדים אותך לגשת שליח ציבור אל תסרב, כיון שאתה צריך לכבד את ה' מגרונך, על ידי הגרון שלך, במה שאתה יכול, ממה שאתה יודע...

אבל יש כזה עוד פירוש: שאם אתה מביא לבורא עולם מהגרונך שלך, כביכול מהאוכל שלך, זה לא דבר שהוא לא מדגדג לך... אלא מדובר פה על האוכל של הילדים שלך, ואם במצב כזה אתה מביא ונותן, זה מכבד את בורא עולם.

וזה "כבד את ה'" איך?? שתביא לו מגרונך, תביא לו גם כשהמצב שלך

והכנו אוכל רק לחמש מאות פועלים, אין לנו בשביל השאר...

אבל הם עלולים למות ברעב, אמרנו להם, וקיבלנו תשובה: שימותו, זה לא התפקיד שלנו לדאוג להם...

מספר ר' אליהו לופיאן: שהיה שם רב זקן תלמיד חכם, איך ששמענו את זה, אני והחתן של הרב, עשינו הסבת מקצוע... התחלנו לאסוף לחמים למזכות האנשים האלה שכלואים שם.

מילאנו שקים והעברנו אותם לאנשים שכלואים שם.

באחד הבתים, כאשר נכנסנו להתרים מצאנו שם אשה עם ילדים קטנים, היא הראתה לנו חתיכת לחם שהיתה לה, ואמרה לנו שזה הלחם היחיד שיש לה בבית ויותר אין לה... באנו לצאת מבלי לקחת ממנה כלום, איך אפשר לקחת מאשה שנמצאת במצב עוני כזה...

אבל, היא לא נתנה לנו לצאת עד שניקח גם ממנה, היא גם רוצה להשתתף במצווה, היא לקחה את

כמה ראויים הדברים לר' אליהו לופיאן, שבמשך כל חייו, חינך את תלמידי הישיבה שלו לחשוב על השני, להרגיש את השני.

דבר שהוא הנהיג בישיבה: שכל בחור שנוטל את ידיו, יבין את הספל לבחור הבא אחריו, מי שבא על הבוקר, כבר ראה את הספל מלא.

ואם נתכונן, אף אחד לא מרוויח מזה, ולמה????? כיון שכל אחד ממלא את הספל פעם אחת, אז מה העניין שכל אחד ימלא לחברו, שכל אחד ימלא לעצמו וזהו?????

והתשובה: מסופר: על ר' לייב חסמן זצ"ל שראה את ר' שלום שבדרון לוקח את אחד מילדיו לרופא, ושאל אותו: לאן אתה הולך? ענה לו: לקחת את הילד לרופא, שאל אותו שוב לאן אתה הולך??? ענה לו ר' שלום שבדרון לקחת את הילד לרופא.

אמר לו רב לייב חסמן: אז אתה כמו חתול, כיון שגם חתול דואג לילדים שלו, אתה צריך לכוון שאתה הולך

הוא לא מי יודע מה, ואצלך זו ארוחת הצהריים, וכשאתה מביא את זה לבורא עולם, זה נקרא שהבאת לו "מגרוניך".

לפי זה, יצא לי פשט, שלפעמים אלה שמתרימים למוסדות ורוצים שאנשים יתנו להם הוראת קבע, מה הם אומרים: תיתן מנת פלאפל ליום... את זה אתה כן יכול, ואז הוא מתרים אותך בסכום כזה שהוא יכול לקנות את כל הפלאפל כולל הריהוט... 😊.

מה העניין שעושים השוואה כזו של אוכל??? אלא, שזה נכלל ב"כבוד את ה' מהונך" אל תקרי מהונך אלא מגרוניך, שאתה מביא לבורא עולם סכום של פלאפל ליום, ויש כאלה שמביאים שווארמה 😊 זה ממש מגרוניך...

אדם מייקון שיביא לך 1,000 שקל בהוראת קבע, זה נחמד, אבל בשבילו זה לא מדגדג... הוא לא מרגיש את זה, אבל שאדם שבקושי מתפרנס, חותם לך על 100 שקל הוראת קבע אצלו זה ממש מגרונו...

והכי מדהים בכל הסיפור, שאני מכין את הספל, ולא תמיד אני יודע למי זה הולך... זה לא שאני מכין לשלמה כי אנחנו ידידים וגדלנו יחד, ממש לא, אני מרגיל את עצמי לחשוב על השני, ולא משנה מי הוא זה ואיזה הוא...

יש משנה שאומרים אותה כל פעם לפני שאומרים "קדיש על ישראל", עד כדי כך, שאדם שבא לבית הכנסת וראה שעל כל דבר אומרים קדיש, אמר להם: שעל פי ההלכה אסור להרבות בקדישים, איך שהם שמעו ממנו את ההלכה, אמרו: איזה יופי!!! עכשיו הוא אמר הלכה, "ר' חנניא בן עקשיא אומר" ואמרו קדיש 😊...

מה המשנה "ר' חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות", הלו!!! הלו!!!! היי, מה זה "רצה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות" אם בורא עולם רוצה לזכות אותנו, שישחרר לנו קצת מהתרי"ג...

התשובה היא: שיש הרבה דברים שאנחנו עושים גם ככה, ובורא עולם רוצה לתת לנו שכר עליהם, לדוגמא:

לעשות חסד עם בני ביתך, כי זה רצון ה'.

גם כאשר אתה דואג לילדים שלך, שזה דבר נורמטיבי, ולא איזה מעשה וואו... תכנים פה מחשבה שאתה עושה פה את רצון ה', אנחנו לא כמו חתול שדואג לילדים שלו...

שאלנו: אם כל אחד מכין ספל, אז מה העניין להכין לשני? שכל אחד יבין לעצמו וזהו.

התשובה היא: נכון שבשביל למלא ספל, כולם צריכים למלא, אבל ר' אליה בחכמתו לקח את זה לעשיית חסד, תרגיל את עצמך שאתה עם כל החשיבות שלך, אתה עושה לא רק בשביל עצמך, אלא אתה עושה גם בשביל השני.

יש פה עוד איינפל [תפיסה]: שכאשר אתה בא לכיור ורואה ספל מלא, "אוווה, איזו הרגשה טובה שהכינו לי, שחשבו עליי", אוו עכשיו שהרגשת כמה שזה גורם טוב שאחד חושב על השני, שאחד מכין לשני, תכין גם אתה לבא אחריו...

כשמדברים על "העושים במלאכה" צריך להבין שמדובר במלאכות עדינות, חרושת אבן, חרושת עץ, אבני שוהם, ואבני מילואים, כל הדברים האלה מצריכים ידע, מקצועיות ונסיון, וזה לא בא ביום אחד...

ולא רק שהם לא עברו שום קורס מקצועי, אלא הם באו ממצריים, אחרי שהידיים שלהם היו עמוקות בחומר ובלבנים, הסיכוי שאדם שעסק בדברים כאלו, ישב ויעשה עבודות עדינות, שואף לאפס...

בעלזן "נחל אליהו" של הרב אליהו דיסקין, ממש תענוג, שם הוא עומד על כך שיש הרבה מפיצי תורה, הרבה שמרימים לך מוסדות... מרימים לך כוללים בפריסה ארצית [לדוגמא: כולל ערב "שעתו הפיץ"] יש כאלה מרימים לך פרויקטים של חסד... ארגונים למיניהם... ועוד כל מיני דברים גדולים.

ואתה מכיר את אותו אדם, ואמר לעצמך: ריבוננו של עולם!!! את האיש הזה, לא הכרתי אותו ככה??? מאיפה כל האמביציה??? מאיפה כל

לקשור את שרוכי הנעליים, כל אחד קושר, אבל אם אתה עושה את זה בצורה שבורא עולם רוצה, במקום קשירת נעליים זה הופך לקיום מצווה, ועל מעשה שכולם עושים, המונה שלך עולה...

אם נתכונן, אותו הדבר עם הרעיון של מילוי הספל במים עבור השני, מאותה פעולה להרויח עליה גם שכר.

לא מי שיכול עושה, אלא מי שעושה יכול!!!

"יִבְאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבֹי" [ל'ה כ"א]

יש רמב"ן, ששווה מיליון דולר... אומר הרמב"ן: שה"נשאו ליבוי" לא הולך על הנדיבים, על הנדיבים אתה יכול לומר "נדיבות לב" לא "נשיאות לב", אם כך, אז על מי זה בן הולך??? אומר הרמב"ן: שזה הולך על החכמים שעושים במלאכה, עליהם התורה אומרת: "כל איש אשר נשאו לבוי".

כמה שבורא עולם עוזר לו מעל לדרך הטבע.

האנרגיות??? איך הוא הצליח להגיע לאן שהגיע????

על איזה דבר אמר ר' ישראל סלנטר להקפיד באפיית המצות???

והתשובה לכל זה בשלוש מילים: "אשר נשאו ליבוי" הרב שך זצ"ל ביקש מאיזה יהודי להיכנס לעניין ציבורי כדי לזכות את הרבים, אותו אדם אמר לרב שך שהוא מפחד, כי זה נראה לו גדול עליו... שיתן את זה לאנשים שיכולים לעשות את השליחות הזו.

"כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לָבָם אַתֶּם לְהָבִיא לְכֹל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צָנְהָה ה' לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הַבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לָהּ" [ל'ה כ"ט]

אמר לו הרב שך משפט שמי שלוקח את המשפט הזה לחיים, החיים שלו יראו אחרת, זה משפט בן 8 מילים, שכל בחור הרוצה להצליח בחייו, חייב אותו בארגו הכלים שלו, והמשפט: "לא מי שיכול עושה, אלא מי שעושה יכול"

ראיתי שואלים: מה הכפילות הזו?? מה העניין שהתורה חוזרת על כך שהביאו בני ישראל נדבה לה', הרי אמרנו את זה בתחילת הפסוק???

אם אתה תשב רגל על רגל ותחכה שיבואו ויאפשרו לך לפתוח ולהרים פרויקטים, אל תצפה, כי אם כבר יגיעו אליך, זה כדי לומר לך ג' פעמים "חלמא טבא חזית" 😊.

יש משפט ש"הדרך לגיהנום רצופה בכוונות טובות"... פירושו: יכול להיות אדם שיש לו כוונות טובות, הוא רוצה לעשות איזו מצוה, אבל בדרך להשיג את המצוה הזו, הוא דורך על כמה אנשים... הוא פוגע בכמה אנשים... במקרה כזה, עם כל הכוונות הטובות

רק כאשר אדם עושה, רק אז הוא מגלה כמה שבורא עולם מסייע לו,

וגם את הדלת של הבניין, הוא לא שוכח לטרוק, כדי שאם יהיה עוד מישהו שמפק קם, במריקה הזו, הוא וודאי יקום!!! שאחרי זה לא יתלונן שלא העירו אותו 😊.

אותו אדם, עם כל הכבוד הוא עומד ומתפלל נץ החמה, והוא לא מבין שעל התפילה הזו בורא עולם יעניש אותו, כן, כן, יעניש אותו.

הגמרא אומרת: מי שבאים עליו יסורים יפשפש במעשיו, פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה, למה הביטול תורה הוא רק בסוף, למה שלא יבדוק את זה ראשון???

התשובה היא: שלפני שאתה בודק את עצמך בביטול תורה, לפני שאתה בודק את עצמך בבין אדם למקום, תבדוק את עצמך בבין אדם לחבירו, ורק לאחר מכן כשתראה שאתה נקי בעניין, אז אתה כבר יכול להתקדם ולומר שהיסורים באים עליך בגלל ביטול תורה...

לא יכול להיות מצב שהוא פוגע בכל העולם ואשתו... וכשבאים עליו

שהיו לו ישלחו אותו לגיהנום... וזה מה שאומרים שהרבה מאלה שנשלחים לגיהנום, לא תמיד זה בגלל שהם רעים, אלא בגלל שעם כל המחשבות הטובות שהיו להם, הם לא שמו לב לדרך...

דוגמא מאוד פשוטה מהיום יום: אדם צדיק שרוצה בכל מאודו לקיים "ייראוך עם שמש" ולהתפלל תפילת שחרית בנץ החמה, ולשם כך הוא קם מוקדם, ו"בלי לשים לב" הוא מעיר חצי מהשכונה בדרך...

שלא לדבר שאשתו הסובלת הראשונה מצדקותו, ואפילו שהיא קמה בשבע בבוקר כדי לארגן את הילדים, היא קמה גם בארבע וחצי מטריקות הדלת של ה"צדיק שלה"... ומהדלקת האור בחדר כדי למצוא את הנעל שהוא זרק אתמול... 😊.

ואחרי שסוף סוף נמצאו כל הבגדים והנעליים, הוא בטוח שה' אוהב אותו, אבל התפילות של אשתו מתחת לשמיכה, שימצא כבר את הבגדים שלו ויטום מכאן כמה שיותר מהר... זה מה שגרם לו למצוא הכל במהירות.

סיפר הרב דיסקין: אחי השתתף בחבורה של אפיית מצות, חבורה שמחמירים שם בכל ההידורים האפשריים, כל מצה שם זוכה ליחס אישי.

והנה אחד מחברי החבורה הביא את הילדים הקטנים שלו, כדי שיראו מה זה אפיית מצות למהדרין, והילדים כטבעם של ילדים, הסתובבו לראות פה ולראות שם... וכמו שאומרים העולם "הסתובבו להם בין הרגליים".

אחד ממנהלי החבורה היה בלחץ, והילדים לא באו לו בקטע טוב, הוא צעק לאותו אברך: ר' יצחק, אתה עוד תחמיץ לנו את המצות עם הילדים שהבאת, מה חשבת שפה זה אבות ובנים, וכך הוא בייש אותו לעיני כולם.

בסיום האפיה, כשישבו לחלק את הכמות שנאפתה, ניגש אליו אחי ואמר לו: תשמע, אני מהמצות האלה לא אוכל את החלק שלי, אתה יכול להעביר הלאה.

למה?? מה קרה?? ראת משהו לא טוב?? ראת משהו שלא הקפדנו

יסורים, הוא מסתפק אם זה בגלל שיש כאלו שמתו בעטיו של נחש, וכנראה הסבל שלו מגיע מהמקום הזה, או שזה בגלל שהוא ביטל תורה בזמן שהיה מותר ללמוד בין גברא לגברא בקריאת התורה (🙄).

ועל כך אומרים לנו חז"ל: "דרך ארץ קדמה לתורה", קודם כל, תבדוק את עצמך שבדרך ארץ אתה מסודר, ורק אחרי זה תבדוק את המצב שלך בתורה.

שאלו את ר' ישראל סלנטר זצ"ל: איזה חומרות והידורים לעשות באפיית המצות???

ענה להם ר' ישראל סלנטר: צריך להיזהר מאוד באלמנה שעובדת שם, שלא לצעוק עליה ולא לגעור בה, מכיון שצער אלמנה זה דאורייתא וזה מסוכן.

על דמעה של אלמנה התורה אומרת "וחרה אפי והרגתי אתכם" ונכון שאתם רוצים להחמיר בעשיית המצות, אבל קחו בחשבון שיש פה דבר שיכול לסכך אתכם.

מתנהג כמו אדם, רק אז תהיה ירא שמיים, שים לב!!! שאתה לא מדלג על השלב של להיות אדם...

ה"להיות אדם" אצל בורא עולם, זה לא פחות חשוב מלהיות ירא שמיים, וכמובן, שאי אפשר להיות אדם אם אין את היראת שמיים שבאה מיד אחרי.

עכשיו יצאנו מפרשת "כי תשא" שמשה רבנו ירד וראה שהם חטאו ועשו עגל, והוא שבר את הלוחות.

ידוע שהלוחות מורכבים משני חלקים, חלק אחד זה בין אדם למקום וחלק שני זה בין אדם לחבירו.

ויש שואלים: מילא, שאתה שובר את החלק של הבין אדם למקום מובן, כיון שהחטא שלהם היה בין אדם למקום, אבל למה משה שובר גם את החלק של בין אדם לחבירו???

והתשובה היא: שאין כזה דבר בין אדם לחבירו בלי בין אדם למקום!!! ואין כזה דבר בין אדם למקום בלי בין אדם לחבירו!!!

עליו?? משהו שלא מצא חן בעיניך?? כי אני מאוד נזהרתי בכל התהליכים שהכל יהיה מאה אחוז.

אמר לו: כתוב בהלכה שמצות צריכות להיות מקמח ומים, ואצלכם יש עוד משהו שמעורב במצות.

על מה אתה מדבר?? אני הייתי אחראי שלא יתערב פה שום כלום.

אמר לו: במצות שלכם מעורב פה הדם ששפכתם של אותו אברך שהביא את הילדים שלו...

וזה מה שהתורה חוזרת פעם שנייה ואומרת: עם כל ההתלהבות שהיתה להם לבנות את בית ה' ולהביא נדבה, בכל זאת הם לרגע לא שכחו את המטרה, וזכרו שבמצותם הם באים לעשות את רצון ה', ושגם הדרך לביצוע המשימה תהיה כשרה וטובה.

יש דורשים: על מה שאנחנו אומרים בתפילה כל בוקר "לעולם יהא אדם ירא שמיים בסתר כבגלוי וכו'", יש דורשים: "לעולם יהא אדם" קודם כל תהיה "אדם"!!! ורק אחרי שאתה

את ה"פוקסים" זה "בדיוקים"...
שבדיוק יצאתי, בדיוק הגיע האוטובוס
ולמי שלא יודע "בדיוק" בנימטריה זה
בורא עולם!!! ואם חסר תוסיף עוד
כמה "בדיוקים" 😊 עד שתבין שהכל
זה מבורא עולם...

אם יש פגם באחד מהם, גם השני פגום,
ולכן צריך לשבור את שניהם יחד, אי
אפשר לחלק ולהפריד ביניהם, ולהגיד:
טוב, אם כבר הוא לא טוב בזה, לפחות
בדברים אחרים הוא טוב, כיון שאחד
בלי השני לא יחזיק...

מי מושך 500 שקל בשביל לקנות שוקולד???

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה" [ל'ה
ב']

למה זה חשוב להתעסק עם הסיפורים
האלה? כיון שהם מראים לנו שבורא
עולם נמצא ומשגיח עלינו בהשגחה
פרטית מדוייקת ומושלמת, ולכן אם
אני רואה שבורא עולם משגיח עלינו
על כל פרט, על כל אדם, זה נותן
תחושה של בטחון, תחושה של רוגע.

תגיד לי זה נראה לך נורמלי לסגור את
הסופר למשך יממה שלימה???? אני
לא מבין איך אתה סוגר את החנויות
שברשותך, שאל מואיז את מורים, היה
נראה שמורים לא התרגש ממואיז
וענה לו, הלו!!! פרנסה זה מה', ואם
בורא עולם אמר לסגור בשבת, אני
סוגר, בלי שום חכמות, ותאמין לי סיים
מורים, אני רואה מזה רק ברכה.

סיפרה אשה: לסבתא שלנו, היה דבר
שאף פעם לא הבנו, בכל פעם שהיא
היתה צריכה לצאת לקניות, היא היתה
מוציאה 500 ש"ח מהכספומט, קונה
את מה שהיא צריכה, ואת העודף
שנשאר היא היתה מבקשת מהבן שלה
שיפקיד לה אותו בחזרה לחשבון הבנק
שלה.

אמא, אז תוציאי פחות מהבנק, מה
העניין שאת מוציאה כל הזמן 500
ש"ח? היה שואל הבן, והיא היתה

אז זהו שהסיפורים על השגחה פרטית,
לא מדלגים על אף אחד, לכולנו יש

יום אחד, אני מקבל טלפון מאמא, שיש לה משהו מוזר בחשבון, ושאינו אבוא אליה לבדוק.

הגעתי אליה, והיא הוציאה לי תדפים של בנק, ואז היא אומרת לי: תסתכל, יש פה כמה משיכות שאיני לא עשיתי, אמא שלי היתה מספיק חכמה, לומר לי את זה ברגעים שהעוזרת לא שהתה בקרבתנו, התחלנו לעקוב מי משתמש עם הכרטיס ומתי, וגילינו, שזה קורה בשעות הצהריים, שאמא שלי הולכת לנח, אחרי שהיא מרדימה אותה... היא לוקחת ממנה את הכרטיס ומושכת.

תפסנו אותה על חם... ואז היא הודתה על כל הגניבות שהיא עשתה, והיא משכה כל פעם רק 100 או 200 שקלים, סכומים קטנים... כדי שזה לא יהיה מורגש.

שאלנו את אמא שלי: מה גרם לך לחשוך שמשוהו לא כשורה???

היא מספרת שהיא הסתכלה באחד מתדפיסי החשבון שהגיע, והיא רואה שיש משיכות של 100 ו 200 שקלים,

עושה עם היד כאילו "חמסה"... היא מפחדת מעין הרע... שאלו אדם: באיזו שעה הבן שלך נולד? ענה להם: בשעה 5:55. ☺

וכך הם במשך שנים מתנהלים איתה בצורה כזו, כשבמשך הזמן היא כבר התבגרה והצמדנו לה עוזרת "מייד אין ציינה" [תוצרת סין] ☺.

והיה נראה שהיא מטפלת באמא משהו משהו, אמנם, אין אמונה בגויים, אבל היה נראה שהפעם זה שונה מהכללים הרגילים, והיא באמת עשתה עבודה טובה.

מה שעדיין הפריע לנו, זה הקטע של אמא עם הכסף... שביקשה למשוך כל פעם 500 שקלים, היא היתה צריכה לקנות שוקולד, היא היתה מושכת 500 שקלים.

כמה שהסברנו לה, זה לא עזר, מה שגרם לנו להשלים עם זה, וסמכנו על כך שהעוזרת מפקידה לה את כל העודף, מה גם, שאמא היתה צלולה, ולכן לא חשבנו לרגע שהיא תנסה לעשות איזה קטע...

הוא היה נודד בקהילות ישראל, וכל פעם כאשר הוא היה חוזר ממסעיו, הוא לא היה שוכח את אשתו, ותמיד הפתיע בכל פעם, עם הפתעה מעניינת ומיוחדת לאשת החיל.

יום אחד, לפני שהוא יצא לדרך, אשתו פנתה אליו אמרה לו: אפשר לבקש ממך בקשה קטנה, הפעם אני רוצה שבשבילי אל תקנה כלום, ואני רוצה שבמקום זה תקנה בכסף הזה ש"ס שלם!!! את כל ה"תלמוד בבלי", באותם ימים, ש"ס שלם היה דבר נדיר ויקר, ובאמת, אחרי אותה נסיעה, הוא חזר לביתו עם ש"ס שלם.

לא הכל מאותו הדפוס... לא כולם באותו הגודל... וגם הכריכות היו בצבע שונה, [בדרך כלל אנשים אוהבים שיהיה בצבע אחיד, שישב טוב בספריה...]

[סיפר לי אדם: שהוא היה נוכח בחנות ספרים, ונכנס אדם וביקש סט ספרים שיהיה בגוון החום בהיר... הוא רוצה צבע שישב טוב בספריה, לא אכפת לו איזה ספר זה יהיה, העיקר הצבע, יש

וזה תפס אותה, מכיון שהיא מעולם לא מושכת את הסכומים האלה... היא לא מושכת פחות מ 500 שקלים.

באותם רגעים, נפל לנו האסימון, שבעצם, כל השנים שחשבנו שיש לאמא שלנו ג'וק למשוך רק 500 ש"ח, זה מה שגרם לה לעלות על המשיכות של הסכומים האחרים, שאלו לא היו המשיכות שלה.

אז מה, יש אמונה בגויים או אין???? כנראה שחז"ל ראו כמה מטרים יותר רחוק מאיתנו...

מי נקרא ביזנסמן???

"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וַהֲנִיחַ עָשׂוּ אֶתָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' כִּן עָשׂוּ וַיִּבְרָךְ אֹתָם מֹשֶׁה" [פקודי ל"ט מ"ג]

בסיום מלאכת המשכן, משה רבנו בירך אותם, את כל העוסקים במלאכה, סיפר אבי מורי שליט"א: בוואלוזין גר ר' יצחק שהיה גם תלמיד חכם וגם גביר ופרנס הקהילה, ולצורך מסחרו,

הגמ"ח, מי לקח? מה לקח? ומתי מחזיר? וכך אם אחד רצה גמרא מסוימת, ולא היה במלאי, היא יכלה להגיד לו מתי זה יחזור.

באותם ימים, הגיע לעירם בעל ה"שאנת אריה" והתבודד לו באחד מבתי המדרש בעיר ושקד על תלמודו.

מידי פעם, הוא היה מגיע לביתו של ר' יצחק הגביר כדי להחליף כרך בכרך אחר.

אשת ר' יצחק הרגישה, שהאדם שלפניה הוא אדם גדול וצדיק, ולכן באחת הפעמים היא הרהיבה עוז ואמרה לו: חבל שהרב יטריח את עצמו בכל פעם כשהרב רוצה להחליף מסכת, חבל על כל ביטול התורה הזה, אני אשלח כל בוקר את אחד ממושרתי והוא יביא לרב מה שהרב צריך.

ובאמת, כל בוקר המשרת היה הולך לבית מדרש שה"שאנת אריה" למד שם ומביא לו את הגמרות שהוא צריך.

כשנאלץ בעל ה"שאנת אריה" לעזוב את העיר, הוא ניגש אליה וברכה: אני

מושג "תוכו אכל קליפתו זרק" פה זה הפוך, "תוכו זרק קליפתו אכל" 😊.]

אבל היה בו את כל הכרכים, והחליטו ר' יצחק ורעייתו שהם ישאלו מהש"ס לכל מי שרוצה ללמוד, שיבוא ויקח בשמחה.

ובאמת, הדבר התפרסם במהירות בין כל תושבי האזור שיש גמ"ח של גמרות אצל ר' יצחק הגביר.

היום, לכל אחד יש כמה סטים של ש"ס, ש"ס מתיבתא, ש"ס שוטנשטיין, ואת הש"ס שקיבל באירוסין, ואת הש"ס שקיבל משיבת "המתמידים", אבל פעם היה ש"ס רק לטייקונים.

ובאמת, כל אחד שחשקה נפשו בלימוד התורה היה מגיע אליהם ומבקש כרך גמרא בהשאלה, וברגע שסיים ללמוד את הכרך הזה, הוא הגיע אליהם כדי להחליפו באחר.

כיון שר' יצחק הגביר היה נוסע הרבה לצורך המסחר, הוא מינה את אשתו שהיא תהיה אחראית על הרישום של

אם הוא יענה לנו שהוא עובד על זה במשך שנה, נגיד לו את המשפט: "פרייארם לא מתים, פרייארם מתחלפים..." תמיד יש את ה"לזור" הזה שמנצלים אותו, ולעבוד שנה בשביל כזה סכום, זה גובל במפשות...

אבל אם הוא יגיד לנו: שבשבוע של עבודה הוא הביא כזה סכום, נגיד: וואו, יפה לך...

"ביזנסמן" זה אחד שידוע להשקיע קצת ולהרוויח המון.

כאשר קוראים סיפור כזה, שהאשה ידעה איפה להשקיע, היא רואה פה תלמיד חכם והיא יודעת, אם אני מסייעת לו, אני זוכה להיות חלק מכזו עוצמה של לימוד תורה, חלק מכזו הצלחה, כזו הזדמנות אסור לפספס, מי שמפספס כזו הזדמנות הוא לא נורמלי...

כיון שידוע מה שחז"ל אומרים: "תיכף לתלמיד חכם ברכה" שאתה מסייע לתלמיד חכם, אתה מיד מביא על עצמך ברכה, וכיננו שיקום "הגבר" שיאמר שהוא לא צריך ברכה...

מברך אותך שיוולדו לך שני בנים שיאירו את עיני ישראל, כיון שאפשרת לי ללמוד מהש"ס שברשותך, בן אחד אני מברך אותך שיזכה ויקהיל קהילות ברבים וילמד את צעירי ישראל את הש"ס, ואילו הבן השני לא יצטרך לש"ס, כי יזכה לדעת את כל התורה בעל פה.

ונתקיימה בה ברכת הצדיק, בנה האחד היה הגאון ר' חיים מוואלוז'ין שנמנה עם תלמידי ה"שאנת אריה" [בעדותו בהקדמה לספר "נפש החיים"] והקים את אם הישיבות היא "ישיבת וואלוז'ין", ובנה השני היה ר' זלמליה שהתעלה כמעט על כל בני דורו בידעת התורה בעל פה.

מיהו ביזנסמן??? אם יבוא אדם ויספר לנו שהוא הרויח 10,000 דולר, השאלה הראשונה שנשאל אותו, זו השאלה:

מה עשית בשביל זה??? וכמה זמן אתה עובד בשביל ה 10,000 דולר האלו??? והתשובה עליה תיתן לנו אינדיקציה האם אכן הוא הרויח או הפסיד.

כולנו צריכים ברכה, כולנו צריכים את בורא עולם, כיום כבר כולם מבינים את זה... וחלקם הגיעו להבנה הזו בדרך הקשה, מסכנים...

בהישג יד מעבר לדלת, תדע לך, אם אתה עוזר לו, אתה עוזר לעצמך!!! אותה אשה עזרה לבעל ה"שאנת אריה", וקיבלה שני בנים עמודי עולם, פשוט מדהים!!!

פוליסה למניעת

נזקים!!!

"נִיבְאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נָשְׂאוֹ לְבֵן וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ" [ל"ה כ"א]

הביא אבי מורי שליט"א את דברי ה"אור החיים" הקדוש זיע"א: שאומר שבפסוק זה התורה כותבת שישנן שתי דרגות במתנדבי הצדקה.

יש אדם שנותן לפי הארנק, לפי האפשרות שיש לו, וזו דרגה שנקראת "נדבה רוחו", ויש אדם שנותן מעל לאפשרויות שלו, הוא דוחק את עצמו כדי לתת לצדקה, זו כבר דרגה שנקראת "אשר נשאו לבו".

ולכן רק ב"נשאו לבו" שזו דרגה הרבה יותר משובחת, מוזכרת שם המילה "איש" שזה לשון חשיבות.

הגיע למערכת סיפור: על אשה שישבה בקבוצת תמיכה לאחר שמחת תורה האחרון, וסיפרה שישבו שם נשים שלא קשורות לדת, ולא היו קשורות לדת, והדבר היחיד שהן יודעות זה שחודש אחרי תחילת הלימודים אוכלים סופגניות 😊 סוג של אנשים שחובשים כיפה ביום כיפור ומשאירים אותה בבית הכנסת ליום כיפור הבא...

והן סיפרו שהן אמרו לילדים שלהן אחרי מה שקרה, שמי ששומר ומי שישמור עלינו בכל מצב זה רק בורא עולם!!!

בשביל למצוא תלמיד חכם, לא צריך לומר את הסגולה "אמר ר' בנימין הכל בחזקת סומין עד שבא הקב"ה ופקח עיניהם של ישראל", שאומרים אותה כשלא מוצאים משהו... הוא נמצא לידך מעבר לכביש, ולפעמים ממש

ואמר לו: אתה רואה?! זה הביטוח שלי!!!

בביטוח שלך אתה יכול לפצות אם נגרם נזק, אבל את כל עוגמת הנפש שנגרמה בעקבות הנזק, הביטוח שלך לעולם לא יוכל לכסות את הצער.

אבל בביטוח שלי, התמיכה שאני תומך בתלמידי החכמים, זה שומר עלי שלא יהיה לי שום נזק, לא רוצה נזק ולא רוצה פיצויים... תן לי שקט נפשי זה שווה לי מיליון דולר.

את כל הכספים שהייתי אמור להעביר לביטוח, אני מעביר להם וקצת מוסיף על זה... ותאמין לי, אני רואה שפע, רואה נחת מהילדים שלי, ב"ה כולם בריאים, וכל העסק מתפקד, כמו שאומרים העולם: "טפו טפו" 😊.

אחרי תקופה, התפרסם שאחת האוניות שהיתה בדרכה לחלב טבעה בים, והיו שם הרבה סחורות של יהודים וערכים כאחד, ומה שהיה מדהים, שלמרות הטביעה הצליחו להציל חלק מהסחורה, נחשו של מי היתה הסחורה שהצליחו להציל??? צדקתם!!! של ר'

וספר אבי מורי שליט"א: על ר' אברהם אנטקי שהיה גר בחלב שבסוריה, הוא היה תלמיד חכם ירא שמיים וגם היה מתעסק במסחר, הוא היה מוכר בדים לבנים שהיה מייבא מהודו וממנצ'סטר שבאנגליה.

יום אחד, ניגש אליו פקיד של חברת הביטוח והציע לו שיבטח את הסחורות שהוא מייבא מחו"ל, כיון שקיימת סכנת טביעה, ויש גם את החו'תים... 😊 בקיצור, שווה לך לבטח אצלנו, ככה תוכל לישון רגוע ואתה לא מסתכן לחינם.

ענה לו ר' אברהם: תבוא אלי לחנות, ואראה לך איזה ביטוח אני עושה, אלו תנאים שגם אתה לא יכול לתת לי...

מה אתה אומר?! מעניין, כי לפי מה שאני יודע אנחנו כמעט הכי טובים בשוק...

סוכן הביטוח הגיע לחנות של ר' אברהם, ואז הוא הוציא לו רשימה שיש בה עשרות תלמידי חכמים שמקבלים ממנו תמיכה כל שבוע,

והמדרהים, שגם אם אנשים עשו טעויות על הכביש, הביטוח שלי כיסה והציל גם אותם... והכל, כדי שלי לא תהיה עוגמת נפש, כדי שאני לא אתעכב, ראיתי בחוש שהצדקה שאנחנו נותנים מועילה הרבה יותר מביטול השתתפות עצמית.

כיון שבביטול השתתפות עצמית גם אם אתה לא משלם שקל על הנזק, אבל מה עם כל עוגמת הנפש? מה עם זה שבתאונה הכי קטנה יש אנשים שהחיים שלהם משתנים, שלא נדע, ל"ע ול"ע.

ואת זה אף אחד לא יכול להחזיר לאדם, לרפא לו את כל הטראומה של התאונה שהוא עבר, לפעמים, זה גורם לשריטה בדיסק... שקשה מאוד לתקן, ומי שנותן לצדקה, מבטח את עצמו שלא יארע לו שום צער.

אברהם אנטקי, מי שעשה ביטוח על ידי תמיכה בתלמידי חכמים.

לאחר מכן הוא נפגש שוב עם סוכן הביטוח הזה, ואז הוא אמר לו: אתה רואה, הביטוח שלי מכסה שלא יהיה בכלל נזק...

כאשר אדם מגיע להשכיר רכב מחברת השכרה, יש שם סעיף של ביטול השתתפות עצמית... ואז אתה מכוסה כמעט על כל נזק שקורא לאוטו, אתה משלם רק השתתפות עצמית וזהו.

אני זוכר, שלפני עשרים שנה בערך, כשהייתי משכיר רכבים מהחברות הגדולות, אף פעם לא עשיתי ביטול השתתפות עצמית, מכיון שהייתי לוקח ח"י שקלים ונותן אותם כל נסיעה לצדקה, ותאמינו לי, זה עבד, אוהו עבד!!!

הפעם היחידה שהתעכבנו בכביש עם מישהו, זה קרה בשאמרתי לעצמי, חלי'אם, אולי אפשר להוריד את האגרה הזו?? ושילמתי הרבה יותר...

לא נתן 18 שקל והפסיד

דירה!!!

"וַיָּבֵאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבֹו וְכָל
אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ" [ל'ה כ"א]

החיד"א בספרו "נחל קדומים" מבאר את עניין הכפילות בפסוק: זה נראה שהפסוק חוזר על עצמו במילים אחרות???

ומסביר: שישנה תופעה מעניינת, שיש אנשים ששמעו על מעלת נתינת הצדקה, ועל המעלה שיש בהחזקת אברך ברשת הכוללים "שעתו חפץ" והם נכנסים לעניין עם כל הברע'ן... עם כל האש... ואומרים שיתנו סכום יפה.

אבל כשהוא מכניס את היד לכיס כבר החשק יורד והתרומה יורדת בהתאם, הוא כבר לא באותם אורות... הוא כבר לא באותה ההתלהבות של הזמן שהוא תרם, ואיך אומרים, קשה לו להיפרד מהכסף, ויש כאלה שגם יחשבו מסלול מחדש.

אומרת התורה: תדע לך, שבמשכן לא היה כזה דבר, כל מי שאמר משהו הוא עמד כמו גבר מאחורי הדברים שלו, ומה שהוא אמר הוא נתן, במילים אחרות, הוא לא נתן ליצר הרע לסובב אותו ולהחליש אותו, כל מה שנשאו ליבו לתת, זה מה שנדבה רוחו, זה מה שהיה כתוב בצ'ק, שקל לא פחות...

לאחד הפוסקים, הגיעה שאלה מארגון צדקה ידוע, הם עשו הגרלה על דירת שלושה חדרים, ועלה בגורל אדם שאחרי בדיקה התברר שהתרומה שלו שהוא תרם באשראי, לא התקבל, האשראי לא עבר... וזה ברור שאם יאמרו לו שהוא זכה בדירה הוא ישלם את זה בשמחה.

שאלו את הרב: מה עושים???

ענה להם הרב: תקשרו לאותו אדם, ותספרו לו שהאשראי לא עבר, ותשאלו אותו אם הוא רוצה שתנסו להעביר את האשראי שוב, ואם הוא יסכים, זה סימן שהוא רוצה לתת, והדירה שלו, אבל אם הוא לא יסכים לתת שוב, אז כיון שהוא לא תרם, אין

כאותם רגעים, מה שהוא לא ידע,
שכאשר הוא אמר את ה"לא" הוא
הפסיד את הדירה!!! הפסיד גם עולם
הזה, וגם עולם הבא.

לפעמים, תרמנו ואמרנו שניתן, ואז
בורא עולם עושה לנו בדיקה לראות
כמה זה חשוב לנו באמת, כמה אנחנו
מוכנים להזיע על זה??? והאם גם
כאשר ירדה ההתלהבות, אנחנו עדיין
בעניין??? אם אנחנו עונים בחיוב,
הדירה מחכה לנו מעבר לקו... ותאמינו
לי, שבורא עולם נותן, הוא נותן הרבה
יותר מדירה...

לו אפשרות להשתתף בהגרלה,
ותגרילו את הדירה מחדש.

הם התקשרו אליו מהמשרד ושמו את
השיחה ברמקול... וכל אנשי המשרד
היו במתח לשמוע מה הוא יאמר:
טווחו, טווחו, הלוי! שלום מדברים
מארגון הצדקה, אתה תרמת באשראי
והשתתפת בהגרלה על דירה, אבל
האשראי לא עבר, האם תרצה שננסה
להעביר אותו שוב או בתאריך
מסויים??? ענה להם אותו אדם: אם
זה לא עבר זה משמיים... אז בפעם
הבאה אני אתרום לכם, תרצה אולי
לשלם על כרטיס ההגרלה בדרכים
אחרות? בצ'ק או במזומן???

ענה להם: לא, אני לא מעוניין לתרום,
וניתק את השיחה.

קיבלנו בקשות ממפיצים בבתי הכלא שמעוניינים להפיץ "מקשיבים"

לשבוע זה נתקבלה תרומה של 100 חוברות, זכות המצוה תגן בעד התורם וב"ב

דרושים שותפים להמשך!!!

לשותפות חייגו עכשיו 052-765-4865

מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועור??? לשמירה??? לזיווג הגון,
לרפואה, להצלחה, לע"ג.

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהזה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה

[מדברי מדרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום ○○○
ישראל עמר בן תמר הי"ו לזיווג הגון ○○○
לרפ"ו ש יהודית מסעודה בת סול שולמית תחי' ○○○
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אביחי בן דינה הי"ו ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ליבי בת שירה תחי' ○○○
משפחת אדרי הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי' ○○○
לזיווג הגון שרה בת דינה תחי' הדסה אסתר בת דינה תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
יעקב בן מזינה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
להצלחת התורם בעילום שם ברוחניות וגשמיות ○○○

גיליון זה מוקדש לעי"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל ○○○
לע"נ האוה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א ○○○
דוד [דויקון] אדרי בן חנינה חנה ז"ל ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה ○○○
חנניה עזרן בן אסתר ז"ל ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן ○○○
משה [מושיטין] עמר בן תמר [תמוז] ז"ל ○○○
אליהו ועקנין בן סוליקה ז"ל ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

בני ברק: רמת אלחנן משפחת פריץ רחוב הרב זוננפלד 10 052-768-4697

שיכון ג' דפוס S.O.S שדרות הנציב 1 03-5568453

שיכון ה' 052-712-5696

שיכון ו' 052-710-6515

חדרה: משפחת אור 050-476-7700

פתח תקוה: דניאל 054-676-5094

אשדוד: אביב מזוז 054-488-5622

באר שבע: חנות העור והמפתח רחוב קק"ל 126

נתיבות: נחלת יששכר 050-416-6231 מערב נתיבות 054-625-6939

נווה שרון 052-712-5697

דפוס נזר הקודש רחוב חיל אויר 74

ביתר עילית: גבעה B רחוב הרב שך 42 053-310-9393

בית שמש: רמה א' 054-843-3859

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת הרב בן חמו 052-714-0376

רחובות: 052-761-7667

אופקים: רחוב הרב חיים פינמו 052-765-4865

ובמשרד הראשי של מרכז תבונות רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 316

אשקלון: 053-280-3528

נוף הגליל שכונת הר יונה 052-768-3794

חדש!!! ירושלים שכונת גאולה 052-760-2049

חדש!!! קרית ספר הרה"ג אהרון צבי יעקבזון שליט"א מג"ש 08-974-1357

חדש!!! ירושלים רמות ד' רח' זריצקי דוד 121 משפחת הרב בן חמו.

מעוניין להצטרף להפצה ולצבור זכויות והגנה על עם ישראל??

התקשר עכשיו 052-7654865

לשמיעת השיעור כל יום בשידור ישיר

וכן לשמיעת כל שיעורי הרב

0733-71-81-57